

A je tu únor. V tomto čísle máme pro Vás opět připravené články a zajímavosti z naší školy.

Škola

Lída Hejnová 15 let

Říká se škola – základ života. Já si myslím, že je to pravda. Co bychom byli bez školy? Neuměli bychom číst, psát, počítat, neznali bychom dějiny, neměli pojem o krásách i nesnázích dnešního světa.

Myslím si, že není potřeba navštěvovat nějakou supermoderní školu, která nabízí lepší možnosti i vybavení, naučí nás v ní totiž totéž, co v „obyčejné“, třeba chudší škole. Například naše škola. Není sice zrovna bohatá, ale mám ji ráda a nevyměnila bych ji za žádnou jinou na světě. Naučila mě novým věcem, dozvěděla jsem se spoustu zajímavých informací, našla nové přátele. Poskytla mi zkrátka alespoň základ vzdělání do mého života a za to jsem jí nesmírně vděčná.

Pro mě je vzdělání nesmírně důležité, vypovídá totiž o charakteru člověka. Asi nikdy nepochopím lidi, kteří na vzdělání nedbají, nic je nezajímá, nechtějí se nic dozvědět, všechno je jim jedno. Jaký může být jejich život? Asi plný prázdnoty. Vždyť, co je může naplňovat radostí, čemu se mohou přiučit, když nemají pojem o světě. Já však takové lidi neodsuzuji, je to jejich věc, jejich problém.

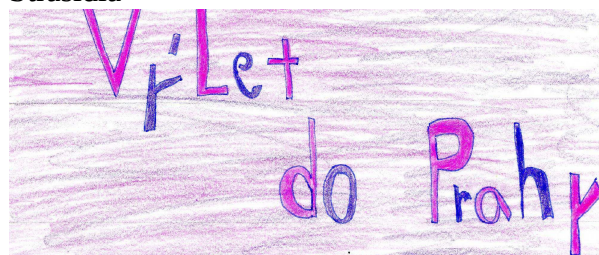
Zkrátka škola je pro mě něco posvátného, náplň a součást mého života.

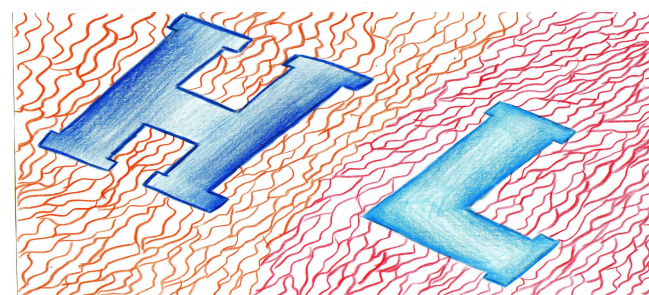
Koláž – Jana Koldová

Strašidla

V únoru jsme se s naší školou vydali na výlet do Prahy. Vyjeli jsme ráno v sedm hodin od školy. Ihned celou cestu husle hrálo, ale v Praze bylo smůla jen málo. Naše první návštěva vedla do budovy České televize na Hlavních nádražích, kde se nám všem moc líbilo. Uvědomili jsme si jak nám sluší plášť s námi pohádkové postavy Rumpelshauze. Láskali jsme na město, kde se nachází Španělský a na další Rajčínová měla v této budově. Co prohlídka Václavského náměstí a po obědi jsme navštívili Hlavního náměstí se svobodným ovocem a další památky hlavního města Prahy jako například muzeum, Bellinskou kapli, Karlov most, Národní divadlo a jiné. Praha je historické město a krásné se na další jeho návštěvu. Doma jsme se vrátili po krásné hodině večer.

Míša Kováčová – 6.třída

Pavčina Svobodov – 5. třıda

V unoru jsme se vydali do Prachatic na erne divadlo. Po přichodu do divadla jsme si dali všeci do řatny , a pak usedli v hlediřti. Nahle se začalo pomalu stmívat , a ř byla tma. V tu chvíli začala první pohádka , jmenovala se Pernkov chaloupka. Pak jsme jeřt viděli pohádku O zlat rybce .

3.třıda – Tomř Kov

ANKETA

Co jste delali o jarních prazdninch?

Ptali jsme se v 5.třid

Mejty Babka - „Jezdil jsem na beřkch“

Nikola řakov : Byla jsem u kamarádky

Milada ervov : Snkovala jsem se sestrou

Anna řapalov : Byla jsem u tety

Patrik řapal : Jezdil jsem na kopci na snkch

Pavčina Svobodov : Nudila jsem se

VALKA A J

VERONIKA KTNKOV A MICHAELA PODLEřKOV

Je a ř neuvřiteln, kolik válek se vede v dneřn modern době. Chtěla bych pomoci, ale není to tak snadn. Jedin , co j budu moci udelat, a ř budu starř, je to, ř pojedu na místo, kde se vl a pomohu nevinnm lidem. Je to můj l, je to něco, čeho chci dosáhnout za ka řdou cenu.

O patnáct let později

4.1.2009 Psma Gazy , Izrael

U ř jsem zde tyden, j ř jsem zachránila pr lidských řivot, byl to jedin přjemn pocit, kter jsem v tomhle chaosu zatím pro řila. Cel řivot se mi budou urit zdát non mry o pohledech lid, kter mi v rukách umírali a já jim nemohla pomoci.

5.1.2009 Psma Gazy, Izrael

Z nařeho jediného rádia dostáváme zprávu o tom, ř je hlřen bombov útok na mstn sirotnec. Od toho msta jsem nedaleko. Jsem unaven a řpatn se mi dýchá, ale přesto cítím, ř tam musím. U ř z dlky ho vidím, je v plamenech. Z křku dt m mraz po zádech a donutí m se rozběhnout. Záchranáři jeřt nedorazili. Vydvm se do zaprřen místnosti sirotnce. V koutu místnosti ple asi ptilet dt. Lezu k němu přes spadl trmy, беру ho do náručí a vynřm ho ven.

Odesu ho do úkrytu, kde už se o něj postarají ostatní. Vracím se zpět. Hledám další zraněné, ale už tu nikdo není. Najednou strašná rána a na mě se řítí část stropu. Jsem při vědomí, ale nemohu se hnout z místa. Omdlívám.

7.1.2009 Pásmo Gazy, Izrael

Probouzím se v nemocnici. Sestřičky mi řekli, že jsem v bezpečí, a že mohu poděkovat za svůj život mladé záchranářce z České republiky.

O čtyřicet let později

6.6.2049 kavárna Starbucks, Praha

S mladou záchranářkou jsme dodnes přítelkyně. Zestárli jsme, ale naše vzpomínky na Izrael zůstali s námi.

Vzdělání kráčí ruku v ruce s kulturou

Klára Hejhalová – 15 let

Byl jednou jeden 10-ti letý chlapec. Veselý, šťastný, spokojený i chytrý. Jednou, když přišel ze školy domů, podal mamince papír. Papír byl celý popsáný. Na začátku papíru stálo: Úklid pokoje – 90,-Kč

každodenní vynášení odpadků – 60,-Kč

Jednička z Čj – 20,-Kč

Nachystaný stůl – 30,- Kč

Umytí umyvadel v koupelně – 50,- Kč

A ještě mnoho dalších položek.

Maminka se usmála, otočila papír a napsala.

9 měsíců nošení pod srdcem – 0 Kč

Všechny probdělé noci, když jsi byl nemocný – 0 Kč

Všechny snídaně, obědy, večeře, svačiny a namazané chleby -0 Kč

Všechno mazlení, utěšování a

hlazení, když jsi byl smutný – 0Kč

Chlapec si lístek, který mu maminka podala vzal, přečetl a zastyděl se. Na papír napsal jedno jediné slovo. Položil papír, na kterém zasychal čerstvý inkoust. To slovo bylo VYROVNANO.

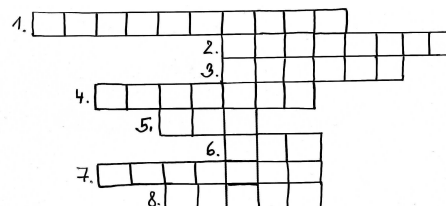
Pak se přitulil ke své mamince a dlouho, předlouho se s ní mazlil. Došlo mu, že jedničky nejdou vyměnit za peníze. Ba ani jedna věc, kterou napsal na seznam, nejde vyplatit. Maminka, která se o něj s láskou stará, by si určitě zasloužila odměnu, ale nestojí o ni. Chlapec se pak dál sám učil a pomáhal mamince. Už nikdy se tak neunáhlil. Dokázal přijít na to, že vzdělání a pomoc je velmi důležitá. Musel se dlouho učit, aby pochopil, že nejde jen o úspěch. Úspěch samotný nestačí k tomu, aby byl šťastný a spokojený. Důležité je nejen chtít, ale i znát.

Proto měl krásný život a získával stále nové zkušenosti. Dokázal obětovat svůj čas i vzdělání, aby ukázal jiným lidem, jak důležité je, pomáhat si. Odjel do zahraničí a stal se učitelem v zemích chudické Afriky a snažil se rozvíjet vzdělání u tamějších dětí. Několik z nich pak odjelo studovat do rozvinutých zemí a vzdělávalo se dál. Později i oni pomáhali lidem, protože znali příběh svého učitele, malého 10-ti letého chlapce a jeho matky

Koláž – Ivanka Horáková – 4.třída

Křížovka – Michaela Kováčová/6.třída/

1. Předmět ve škole?
2. Jaký se učíme cizí jazyk?
3. Třetí deera kroka? Kazi, Tetka
4. Soubor písmen, které se učíme v 1. třídě
5. Jméno Husa?
6. Ukazovací zájmeno?
7. Šnek?
8. Ženské jméno?

Valentýn

Jméno Valentin, které je odvozeno od slova "valens" (ctihodný).

Pro někoho svátek lásky, pro někoho jen další komerční svátek české „amerikanizace“. Ano uhodli jste správně: naším tématem je sv. Valentýn.

Kdo ale vůbec byl Svatý Valentýn?

Existence sv. Valentýna je dodnes spousta nevyjasněných otázek a dohadů. S jistotou se totiž neví ani to, o koho konkrétně se jednalo. Podle katolické encyklopedie byl svatý Valentýn, který zemřel mučednickou smrtí 14. února, pravděpodobně jednou ze dvou osob, žijících ve druhé polovině 3. století n.l., za vlády císaře Claudia II. Mohl to být buď jakýsi římský kněz nebo biskup z Interamny (dnešní Terni). Uvádí se, že oba tito muži byli pohřbeni u cesty Via Flaminia, vedoucí z Říma, v různých vzdálenostech od města, oba ve stejné datum – 14. února.

Proč se vlastně slaví sv. Valentýn?

Podle křesťanské legendy nechtěli vstupovat římscí muži do vojsk císaře Claudia. Důvodem jejich neposlušnosti byla podle císaře touha setrvávat se svými ženami a rodinami. Císař se tedy rozhodl zakázat všechny svatby a zasnoubení. Svatý Valentýn byl v té době knězem a přes zákaz císaře dál tajně oddával zamilované páry. Za tyto skutky byl uvězněn a odsouzen k smrti. Trest byl údajně vykonán 14. února r. 269. Valentýnovým posledním vzkazem byla slova: „Od tvého Valentýna“. Odsud pak vznikla tradice zasílání zamilovaných přání a obdarovávání lásek.

Žaneta Mrázová, Zbyněk Zušlák a jejich pocity z Valentýna.

Co si myslíte o svatém Valentýnovi?

Ž: Den jako každý jiný.

Z: Myslím si, že je to svátek pro zamilované.

Slavíte Valentýna?

Ž: Jenom když někoho mám.

Z: Slavím, slavím.

S kým vlastně slavíte Valentýna?

Ž: Se sympatickým Radkem

Z: S kámoškou

Masopust

Masopust neboli karnevalové období bylo v minulosti období od Tří králů do Popeleční středy. Od Popeleční středy následuje postní období před Velikonocemi, proto se má opustit požívání masa (carni-val, maso-pust).

Jan Jedlička a Jaroslav Havlíček.

Co pro vás znamená masopust?

Jaroslav: Hodně skvělých masek, chlebíčky.

Honza: Spousta masek na ulici. Hudba, rozdávání koblížků.

Držíte půst?

J: Ne.

H: Ne.

Chodíte nebo jste chodili na karneval?

J: Ne, nikdy jsem nebyl.

H: Chodíval jsem.

Lyžařský výcvik 2009

Filip Koritar, Anna Hejnová

Na lyžařském výcviku se nám celkem líbilo. Bydleli jsme v chatě „Škola“ a byli jsme v pokoji po devíti. Kluci byli spolu a dívky byly ze Strunkovickými. Každý den jsme se učili lyžovat a běžkovali jsme. Také jsme na běžkách jeli na Kvildu a na Horskou Kvildu. S lyžemi jsme byli na vlecích, byla to legrace, všichni padali. Poznali jsme nové kamarády, s kterými jsme si „velmi rozuměli“. Většina odjela domů s krásnými zážitky a naučila se lyžovat...

Beseda – Jan Schindler /6. třída/

Přišla k nám paní Radka Sovová, která pracuje u policie. Přišla nám říci, například od kolika let můžeme jít do vězení, vyprávěla nám spoustu příběhů ze služby. Když přijdeme domů a najdeme vylomené dveře, nemáme chodit dovnitř, abychom nezničili stopy, a aby nám zloděj nic neudělal, máme zavolat rodičům. Také nám řekla, že když budeme v nouzi potřebovat zavolat nouzová čísla, že je jedno, na jaké číslo zavoláme, protože ústředí jsou propojena. Paní policistka přijede ještě v létě s policejními psy.

Děkujeme všem za příspěvky. Toto číslo připravila 8. třída.